

เรากำลังเข้าข่าย Plagiarism หรือไม่ ?

ในปี พ.ศ. ๒๕๕๗ คงเป็นช่วงที่เพื่อนข้าราชการหลายท่านจะต้องเตรียมตัวเพื่อการเขียนผลงานเพื่อใช้ประกอบการประเมินเลื่อนระดับ ดังนั้นในฐานะผู้เขียนซึ่งเป็นบรรณารักษ์จึงขอเล่าเกร็ดความรู้สำหรับผู้ที่กำลังจะต้องเขียนผลงาน หรืองานทางวิชาการต่าง ๆ ซึ่งจำเป็นที่จะต้องรู้เกี่ยวกับความสำคัญในการเขียนรายการอ้างอิง (Reference) เพราะหากท่านไม่สนใจแล้วท่านอาจมีโอกาสเข้าข่าย Plagiarism ได้

Plagiarism มีผู้แปลเป็นภาษาไทยไว้หลายคำ เช่น การลักลอกผลงาน การคัดลอกผลงาน การโจรกรรมทางวิชาการ การโจรกรรมทางวรรณกรรม การขโมยผลงาน และการลอกเลียนผลงาน เป็นต้น สำหรับบทความนี้ผู้เขียนขอใช้ คำว่า Plagiarism ตรง ๆ โดยไม่แปล

ทั้งนี้รองศาสตราจารย์ มานิตย์ จุมปา ได้กล่าวสรุปไว้ว่า “Plagiarism หมายถึง การใช้ผลงานหรือแนวคิดของบุคคลอื่นเพื่อทำให้ดูเหมือนเป็นงานของตนเอง” (มานิตย์ จุมปา, ๒๕๕๖ : ๙๘) ซึ่ง Plagiarism นี้บางครั้งเกิดด้วยความตั้งใจ และหลายครั้งเกิดจากความไม่ตั้งใจแต่ขาดความระมัดระวังในเรื่องของการอ้างอิงให้ถูกต้อง ทั้งนี้

ในบางกรณีอาจถึงขั้นเข้าข่ายเป็นการละเมิดลิขสิทธิ์ของผู้สร้างผลงานวรรณกรรมต้นฉบับซึ่งผิดกฎหมายด้วย หากคัดลอกเกิน ๑,๐๐๐ คำ หรือ ร้อยละ ๑๐ ของผลงานขึ้นอยู่กับจำนวนใดน้อยกว่ากัน ดังนั้นถ้าจำเป็นต้องคัดลอกมากกว่านี้ต้องขออนุญาตเจ้าของลิขสิทธิ์ก่อน (ห้องสมุดสตางค์ มงคลสุข, ๒๕๕๖)

รูปแบบต่าง ๆ ของ Plagiarism พอจะสรุปได้ดังนี้ (บุษบา มาตระกุล, ๒๕๕๑ : ๘-๙)

- Copy and Paste Plagiarism (การคัดลอก-แปะ) คือ การนำข้อความจากต้นฉบับมาใช้โดยไม่ใส่เครื่องหมายคำพูดและเขียนอ้างอิง
- Word Switch Plagiarism (การเปลี่ยนคำ) คือ การนำข้อความต้นฉบับมาเปลี่ยนบางคำโดยไม่ใส่เครื่องหมายคำพูดและเขียนอ้างอิง
- Metaphor Plagiarism (การอุปมา) คือ การนำคำอุปมาของต้นฉบับมาใช้ โดยไม่ได้อุปมาเป็นอย่างอื่น โดยไม่อ้างอิง
- Style Plagiarism (สำนวน) นำข้อความต้นฉบับผู้อื่นมาใช้ โดยเรียงประโยคใหม่อันแสดงถึงรูปแบบสำนวนเดิม
- Idea Plagiarism (ความคิด) คือ การนำทฤษฎีต่าง ๆ มาวิเคราะห์ วิจัยจนถึงความรู้ทั่วไป หากมีผู้อื่นวิเคราะห์ด้วยทฤษฎีนั้นแล้วต้องอ้างอิง หากไม่อ้างอิงจะเป็น Plagiarism ดังนั้นอาจเลี่ยงได้โดยเขียนด้วยทฤษฎีอื่น
- การกระทำอื่นๆ ที่ถือเป็น Plagiarism เช่น การส่งผลงานขึ้นเดียวกันไปยังสำนักพิมพ์ ๒ แห่ง หรือลอกผลงานตัวเอง

(Self Plagiarism) การส่งผลงานที่ทำร่วมกับผู้อื่นไปเผยแพร่โดยไม่ได้รับอนุญาตจากผู้เขียนร่วม การลอกการบ้าน การใช้บทความจากอินเทอร์เน็ตโดยไม่อ้างอิง การนำคำกล่าว สุนทรพจน์ สถิติ ภาพ กราฟ ผู้อื่นไปใช้โดยไม่อ้างอิง

การกระทำที่เข้าข่าย Plagiarism นี้มีมานานแล้ว ทั้งในต่างประเทศและในประเทศไทย ทั้งที่ตั้งใจและไม่ตั้งใจ คนไทยส่วนใหญ่ไม่ค่อยมีใครสนใจเอาความกับผู้กระทำผิด เช่นนี้นัก แม้จะเป็นการกระทำที่นับว่าผิดศีลธรรมและจรรยาบรรณก็ตาม จนกระทั่งพบการกระทำในลักษณะ Plagiarism นี้เพิ่มขึ้นเรื่อย ๆ ในสังคม ไม่ว่าจะเป็นวงการวรรณกรรม ธุรกิจ เกมคอมพิวเตอร์ ภาพยนตร์ หนังสือพิมพ์ และการศึกษา อีกทั้งในยุคปัจจุบันมีเทคโนโลยีสารสนเทศที่เจริญก้าวหน้าเอื้ออำนวยให้ การคัดลอกต่าง ๆ สามารถกระทำได้ง่ายและรวดเร็ว จึงยิ่งทำให้ Plagiarism แพร่หลายโดยเฉพาะอย่างยิ่งในหมู่นักเรียน นักศึกษา ที่ใช้อินเทอร์เน็ตเป็นเครื่องมือในการค้นคว้าสารสนเทศต่าง ๆ โดยนำมาใช้ตัดแปะข้อความของคนอื่นในผลงานของตนเองโดยไม่มีการอ้างอิง หรือที่เรียกว่า Cyber-Plagiarism อันเป็นความมั่งง่ายและคาดว่าอาจารย์ผู้สอนจะจับไม่ได้ การกระทำดังกล่าวเกิดขึ้นมากในแวดวงมหาวิทยาลัยจึงทำให้สถาบันและองค์กรต่าง ๆ จำเป็นต้องพัฒนาเครื่องมือสำหรับใช้ตรวจจับ Plagiarism ของเหล่านักเรียน นักศึกษา เมื่อผู้เขียนได้ไปสัมมนาทางวิชาการกับ

มหาวิทยาลัยต่าง ๆ ในรอบ ๕ ปีที่ผ่านมา จะมีหน่วยงานต่าง ๆ มานำเสนอ โปรแกรมตรวจจับ Plagiarism อยู่เสมอ ซึ่งโปรแกรมและฐานข้อมูลที่นิยมใช้กันมากในการตรวจจับ Plagiarism ได้แก่ Deja vu, eTBLAST (ห้องสมุดสตางค์ มงคลสุข, ๒๕๕๑), Viper (นฤตย์ นิรมสมบุญ, ๒๕๕๗), Turnitin และ DupliChecker ส่วนของไทยมี CopyCat และ Anti-Koppae (แอนตี้ ก๊อปแปะ) โดยนักวิจัยศูนย์เทคโนโลยีอิเล็กทรอนิกส์แห่งชาติ (NECTEC) รวมทั้ง อักษราวิสุทธิ์ ของจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

เทคนิคหลีกเลี่ยงการกระทำ Plagiarism

(บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, ๒๕๕๕) (ต้องอ่าน! สุดยอดเทคนิคเขียนงานหลีกเลี่ยง Plagiarism, ๒๕๕๕)

๑. ค้นคว้าจากหลาย ๆ แหล่ง อ่านให้เข้าใจถ่องแท้ และเขียนผลงานด้วยสำนวนตัวเอง
๒. จดบันทึกย่อทุกครั้งี่อ่านข้อมูล และกำกับแหล่งอ้างอิงทุกครั้ง
๓. เขียนผลงานด้วยภาษาตนเองไม่นำคำของคนอื่นมาใช้ โดยทิ้งเวลาหลังจากอ่านข้อมูลต่าง ๆ สักพักจึงเขียนงานตัวเองจะช่วยให้สำนวนที่เขียนเป็นภาษาของเราเองอย่างแท้จริง
๔. เขียนโดยใช้วิธีถอดความ หรือ การสรุปสาระสำคัญแทนการคัดลอก และเขียนอ้างอิงให้ถูกต้อง

๕. หากจำเป็นต้องนำข้อความนั้นมาอ้างอิง ควรเขียนอ้างอิงให้ชัดเจน และใส่เครื่องหมายคำพูดตรงข้อความที่คัดลอก

ปัจจุบันสังคมวิชาการของไทยหันมาให้ความสำคัญกับ Plagiarism เพิ่มขึ้น หากท่านกำลังทำผลงานวิชาการใด ๆ อยู่ก็ควรมีการอ้างอิงให้ถูกต้อง จะได้ไม่เข้าข่ายผู้กระทำการ Plagiarism ผู้เขียนขอแนะนำเพิ่มเติมว่าระบบการเขียนอ้างอิงนั้นมีหลายแบบซึ่งแตกต่างกันไป บางระบบต่างกันแค่เพียงการใช้เครื่องหมาย ดังนั้นควรศึกษาให้ดีและยึดระบบการอ้างอิงที่สถาบันหรือหน่วยงานที่ท่านจะต้องเสนอผลงานขึ้นนั้นเป็นผู้กำหนดให้ใช้เท่านั้น ไม่ควรใช้ความเคยชินแล้วใช้ระบบการอ้างอิงอื่นตามแบบสถาบันอื่นที่ท่านเคยเรียน หรือเคยเสนอผลงานมาก่อน เพราะอาจทำให้ผลงานท่านไม่ผ่านเกณฑ์ของแต่ละแห่งได้

เรียบเรียงโดย ปริญญา ชลอวุฒิวัฒน์

บรรณารักษ์ชำนาญการพิเศษ กลุ่มงานห้องสมุด สำนักวิชาการ

บรรณานุกรม

กัญญา บุญเกียรติ. (๒๕๕๖). *การล้กลอกงานวิชาการและ*

วรรณกรรม (Plagiarism). (พิมพ์ครั้งที่ ๒). กรุงเทพฯ :

โรงพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

ต้องอ่าน! *สุดยอดเทคนิคเขียนงานหลีกเลี่ยง Plagiarism.*

(๒๕๕๕). [ออนไลน์]. วันที่ค้นข้อมูล ๑๕

มกราคม ๒๕๕๗. เข้าถึงได้จาก [http://www.](http://www.dek-d.com/studyabroad/28494/)

[dek-d.com/studyabroad/28494/](http://www.dek-d.com/studyabroad/28494/)

นฤตย์ นิมสมบุญ. (๒๕๕๗). [ออนไลน์]. *โปรแกรมตรวจสอบการคัดลอกเนื้อหาจากเครือข่ายอินเทอร์เน็ต โปรแกรม Viper*. วันที่ค้นข้อมูล ๑๕ มกราคม ๒๕๕๗. เข้าถึงได้จาก http://km.tu.ac.th/wp-content/uploads/2013/05/6-6_Lart_pgmcopyinternet.pdf

บัณฑิตวิทยาลัยจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย. (๒๕๕๕). [ออนไลน์]. *สิ่งพิมพ์ วิทยานิพนธ์ การคัดลอกผลงานวิจัย “ประเด็นสำคัญที่ควรรู้”*. วันที่ค้นข้อมูล ๓ ธันวาคม ๒๕๕๖. เข้าถึงได้จาก <http://www.grad.chula.ac.th/download/files/Plagiarism.pdf>

บุษบา มาตระกูล. (๒๕๕๑). “Plagiarism โจรกรรมทางวรรณกรรม”. [ออนไลน์]. *ก้าวทันโลกวิทยาศาสตร์*. ๘(๒), ๗-๑๐. วันที่ค้นข้อมูล ๓ ธันวาคม ๒๕๕๖. เข้าถึงได้จาก <http://sci.bsru.ac.th/e-magazine/8-2/chapter-2.pdf>

มานิตย์ จุมปา. (๒๕๕๖). *เขียนผลงานทางวิชาการอย่างไรไม่ละเมิดลิขสิทธิ์และไม่ลักลอกผลงาน (Plagiarism)*. (พิมพ์ครั้งที่ ๒). กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

ห้องสมุดสตางค์ มงคลสุข. (๒๕๕๑). [ออนไลน์]. *Plagiarism คืออะไร*. วันที่ค้นข้อมูล ๓ ธันวาคม ๒๕๕๖. เข้าถึงได้จาก <http://stanglibrary.wordpress.com/2008/07/07/plagiarism-คืออะไร/>

----- (๒๕๕๖). [ออนไลน์]. *บรรณารักษ์ชวนรู้ : ข้อควรระวังกับการคัดลอกผลงานทางวิชาการ (๑)*. วันที่ค้นข้อมูล ๓ ธันวาคม ๒๕๕๖. เข้าถึงได้จาก <http://stanglibrary.wordpress.com/2013/08/23/3677/>